

תרשים הזרימה של שנאת ישראל

18.10.2026 | written by רות וסרמן לנדה

אין זה סוד שברצועת עזה וביהודה ושומרון מזינים כבר שנים, את הצעירים הפלסטיניים בנרטיבים מסיתים, ומלמדים אותם לשנוא את מדינת ישראל ואת היהודים. אך השאלה היא האם העולם, ובכלל זה הציבור בישראל, מודע להיקפי השנאה וממדי האינדוקטרינציה.

הרי ההיסטוריה כבר לימדה את העם היהודי: כשילד או ילדה גדלים אל תוך אידאולוגיה קיצונית שמלמדת אותם לשנוא את האחר, הם מאבדים את יכולת השיפוט ושיקול הדעת הערכי ומסוגלים לבצע זוועות איומות.

נרטיב רומנטי

הסובייטים היו אלה שאימצו את אומנות התעמולה ושידרגו אותה באופן מעורר השתאות. בתחילה הם עשו זאת באופן שהשפיע על הציבור שלהם. יצירת נרטיבים שקריים שירתה היטב משטרים לא דמוקרטיים נוספים לאורך שנים, כשלציבור לא הייתה היכולת להשמיע ביקורת כלשהי. אותם נרטיבים בחלקם נושקים לאמת מסוימת ובחלקם אף מנותקים כלל מהמציאות.

אך הסובייטים לא הסתפקו בציבור שלהם בלבד. הם אימצו את יאסר ערפאת, שנולד למשפחת אלקדווה בקהיר, ויצרו סביבו נרטיב רומנטי של לוחם חופש. נרטיב זה נועד להחליש את ישראל [?] שהייתה הזרוע המרכזית במזרח התיכון של האויבת של ברית המועצות לשעבר, קרי ארה"ב. מאוחר יותר, הם טיפחו גם את ממשיך דרכו הפלסטיני, המכהן כנשיא הרשות הפלסטינית כבר למעלה משני עשורים.

החינוך ככלי מלחמה

במקביל הסובייטים, וכמוהם גם הסינים, עשו וממשיכים לעשות שימוש בשיטת "הסבוטאג" (Sabotage) - חדירה לדעת הקהל במדינות דמוקרטיות, שבהן מותר להשמיע דעות שונות ומנוגדות לממשל המכהן. מטרתן היא אחת: לייצר בקרב הציבור באותה מדינה שנאה עזה לערכים הבסיסיים של החברה ולגרום לדור שלם של צעירים לערער את יסודות המדינה מבפנים, מבלי שיצטרכו לפעול צבאית נגדה. מי שאינו ער לממדי התופעה הזו בכלל, ובעולם המערבי ו"החופשי" בפרט, סובל מראייה סלקטיבית ואף מעיוורון.

בארה"ב, למשל, מערכת החינוך מבוזרת מאוד. למדינות השונות יש אוטונומיה באשר לחומר הלימודים שהן מאמצות. דור שלם שם ניזון כיום מנרטיב של שנאה עצמית, המבוססת על הנחת היסוד שארה"ב קולוניאליסטית וגזענית, וגדל על עקרונות של אקטיביזם ומרקסיזם. המטרה היא להשפיע על מוחם הרך של ילדי ארה"ב, כשהמיומן לכך מגיע באופן שיטתי ולאורך זמן מגורמים רוסים וסינים המבקשים לערער את ארה"ב מבפנים.

הנרטיב הפלסטיני שימש גם הוא, וממשיך לשמש, את אותם הגורמים למטרה זו. על קרונותיה של רכבת הערעור מבפנים קפצו בעלי עניין נוספים ² דוגמת קטאר והאחים המוסלמים מחד גיסא והרפובליקה האסלאמית וקיצוניים שיעים מאידך גיסא ³ על מנת לקדם מטרות אחרות לחלוטין.

הקיצוניים האסלאמיים מגדירים באופן ברור ושאינו ניתן לפרשנות את מטרותם: הקמת ח'ליפות גלובלית, המבוססת על חוקי השריעה. העובדה שהם מתקשים להתאחד, ואף מתחרים האחד בשני, לא מעלימה או ממזערת את אותה מטרה, שהם מציינים באופן ברור בפרסית ו/או בערבית, בשלל אמצעי תקשורת. כי מה שאיחד ועודנו מאחד בין כל המוזכרים לעיל הוא השנאה לארה"ב ולעולם החופשי, למערב.

הסתה במימון מערבי

אם כן, הנרטיב הפלסטיני משמש אינטרסים גלובליים, קרובים ורחוקים, שבינם לבין אמפתיה לעם הפלסטיני יש מעט מאוד. אך החדרת הנרטיב עמוקה ויסודית כל כך, עד שבשטחי הרשות הפלסטינית וברצועת עזה, האינדוקטרינציה היא חלק בלתי נפרד מכל היבט בחיי האזרח הפשוט. החל מגיל צעיר מאוד, המסרים במוסדות החינוך הרשמיים מסיתים באופן מעורר פלצות.

על פי הנלמד בספרי הלימוד הרשמיים, הממומנים על ידי האו"ם ומדינות המערב, לישראל אין כלל זכות קיום. סוגיית "שתי המדינות לשני עמים" היא כלל אינה מונח שנלמד בקרב הפלסטינים ⁴ לא ברצועת עזה ולא בשטחי הרשות הפלסטינית.

ב-2023, מדינות אירופה העבירו כ-450 מיליון דולר למערכת החינוך הפלסטינית באמצעות אונר"א (UNRWA). ספרי הלימוד מהללים בכל מקצוע מלחמת קודש נגד ישראל והיהודים. הם משבחים ומנציחים את אלה שביצעו פעולות טרור כנגד אזרחים בישראל ומעודדים רצח יהודים בישראל ומחוץ לגבולותיה.

מדובר בשיטה המוטמעת היטב לא רק בספרי הלימוד, אלא גם במדיניות המוכתבת והנהוגה אצל חברי התאחדות המורים הפלסטינית, הן ברצועת עזה והן בשטחי הרשות הפלסטינית שביהודה ושומרון.

הכל נגוע: בתי הספר וסגלי ההוראה של אונר"א, הפעילויות בשטחי האוניברסיטאות, הספרים המוחזקים בספריות הרשמיות (לרבות חומרי הסתה מובהקים כמו "מיין קאמפ" המתורגם לערבית) והתכנים המותרים בקולנוע, בטלוויזיה ובעיתונות. יתרה מזאת, מערכת החינוך הבלתי-פורמלית תומכת במוסדות החינוך הרשמיים ומייצרת חוגים, קייטנות ומסגרות נוספות שבהם הילדים לומדים להיות "שהידים" ומתחנכים על טהרת השנאה כבר מהגיל הרך.

בינואר תוקרן ב"כאן 11" סדרה דוקומנטרית בת שלושה פרקים בשם "ביה"ס לשהידים" (School for Martyrs), שיצרה יפעת קידר על בסיס חומרים שאסף במשך שנים ד"ר רוני שקד. הסדרה, שהופקה בשיתוף פעולה של סטודיו ענני פרמאונט, כאן 11 וקרן רבינוביץ, ממחישה היטב את האמור לעיל.

כוחה הצבאי של מדינת ישראל אינו יכול להתמודד אל מול השנאה הזו, שנטמעת בקרב דור ההמשך הפלסטיני. ההסתה היא הגרעין שאיתו יש להתמודד, גם ברצועת עזה וגם בשטחי הרשות הפלסטינית שביהודה ושומרון. אונר"א לא יכולה כלל להמשיך להיות הגורם המבצע, ובמקומו יש להקים גוף קטן, איכותי, מפוקח ושקוף כתנאי לקבלת כספים מהזירה הבינלאומית.

בנוסף לכך, על ישראל לנהל בקפידה קמפיין הסברה אימתני וממומן היטב בזירה הבינלאומית, על מנת להאיר את עיני העולם להסתה המטורפת המתוארת לעיל, המשמשת ככלי להחלשת המערב וארה"ב.

פורסם באתר JNS ישראל בתאריך 18 באוקטובר 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.